

ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΝΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΝΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Εντός : . . . Δοσ. 12.
Εντός : . . . 26.

Διὰ τὰς Διατρίβας τὸν εἰς λ. 25.
Διὰ τὰς Δικαστικάς τὸν εἰς λ. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις . . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῇ 24 Ἰουλίου 1857.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΩΝ.

Ἡ σύγχρονος ἡμῖν Ἐνωσις ἐπεχείρησε διὰ τῶν τριῶν τελευταίων ἀριθμῶν τῆς τῆν κριτικὴν ἔδωκεν ἐπιθεώρησιν τῆς νομολογίας τῶν ἐνταυθα Πρωτοδικῶν καὶ Ἐμποροδικῶν παραλλήλως δὴθεν ἀποφάσεις αὐτῶν πρὸς τὸν νόμον· ἀλλ' ἡ δὴθεν κριτικὴ αὕτη ἐπισκόπησι τοσοῦτο κακὸς ἵστος εἶναι ὥστε, ἐνῶ αὐτὴ ἐνδὲς οὐδεμίαν προσηλὴν ὠφέλειαν εἰς τοὺς ἀναγνώστας καθὼ ἀγνοοῦντας εἰσέτι τί τὸ ὄρθον καὶ τί τὸ ἡμικρημένον κατὰ τὴν Ἐνωσιν, αὐτὴν ἐτέρου προκλήθη ἡ δυσχερὴς καὶ ὀδυνηρὴ, θέλει ἐνοήσῃ πᾶς τις ὅποιον τι νὰ ἰδέαν ἔχει ἡ ὀλομέλεια τῶν ἐνταυθα ΚΚ. Πρωτοδικῶν περὶ τῆς ἐν τῇ Ἐνωσει νομολογίας (ἔπεται τὸ ἀντίγραφον τοῦ Προέδρου.)

Ἀριθ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τῆς ἐφημερίδος:
« Ἐνωσις ».

Καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ Ὀλομέλεια τοῦ ὁποίου προϊστάμεθα Δικαστηρίου εὐχαρίστω; εἰδομεν, δι' ἡρξασθε νὰ δημοσιεύετε τὴν Νομολογίαν τοῦ ἐνταυθα Πρωτοδικείου καὶ Ἐμποροδικείου. Τὸ τοιοῦτον ἔργον ἀσπάζεται ἡ τοῦ Δικαστηρίου Ὀλομέλεια, διότι αὕτη πέποιθεν ἡθικῶς, ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς εἶναι ἀπόρριπτοι τῆς φωνῆς τοῦ Νόμου καὶ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ οὕτως οὐδόλως φοβέται τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καίτοι μὴ λησμονοῦσα αὐτὴν ἐτέρου ὅτι: ἐν μὴ δ' ἐνὶ ἀμαρτάνῃ ἐν τῷ ἐν πασὶν ἀνεπίληπτον εἶναι δὲν ἀνέκει οὐτε εἰς τὴν Ὀλομέλειαν τοῦ ἐν Σύρῳ Δικαστηρίου οὐτε εἰς τὴν τῶν Ἐρετῶν οὐτε εἰς τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου οὐδὲ εἰς ἄλλον τινά, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν θεότητα, ὡς διδάσκει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς ἐν Νόμῳ 3, §. 13 τοῦ Κώδ. de vet. jur. enucleando (Β.βλ. 1 τίτ. 17) καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἐν Νόμῳ 1 τῶν Πανδ. de appellationibus (Β.βλ. 49. Τίτλ. 1.) καὶ ὁ θεὸς Πλάτων ἐν ὕλγαις λέξει λόγον « τὸ τέλειον ἐν τῷ Οὐρανῷ »! Ἐκείνο ὅμως, Κύριε Συντάκτη, ὁ περ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ καταστήσωμεν ὑμᾶς διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου προσεκτικὸν εἶναι ὁ πάσης μορφῆς ἄξιος καὶ ποινικῆς μάλιστα καταδεδωξέω; παραίτιος τρόπος δι' οὗ ἐκθέτετε ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι τὰ ὑπὸ τοῦ ἐνταυθα Δικαστηρίου λυθέντα νομικὰ ζητήματα, διότι εἴτε ἐξ ἀμαθείας εἴτε ἐκ δολικῆς προθέσεως διαφθείρετε καὶ διαστρέφετε ἐν πλείστοις τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν καὶ οὕτω κατασκευάζετε ζητήματα, ἅτινα δὲν καθίστανται πλέον ζητήματα ἐπιδεκτικὰ νομικῆς συζητήσεως καὶ λύσεως, ἀλλὰ μέγα προσβλητικὰ τῆς ἱκανότητος καὶ εὐθύτητος τοῦ ὁποίου προϊστάμεθα Δικαστηρίου, μέγα παθητικὰ δι' ὧν θέλετε πῶς νὰ χλευάσῃτε περιφρονητικῶς τὴν ἐκείνου ἀκεραιότητα σχετικῶς πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας του. Ὁ τοιοῦτος ὅμως τρόπος, Κύριε Συντάκτη, καὶ ἡ τοιαύτη ὡμὴν διαγωγή εἶναι πράξις ποινικὸς ἥτις, ὡς δὲν λανθάνει ἴσως ὑμᾶς, προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται αὐστηρῶς ὑπὸ τοῦ ἀρθ. 21 τοῦ περὶ ἐξουδένσεως ἐν γένει καὶ περὶ τύπου Νόμου. οὕτινος τὴν καθ' ὡμὴν ἐφαρμογὴν ἠθέλομεν καὶ ἀπὸ τοῦδε προκαλέσει, ἐὰν ἐκ μακροθυμίας τινὸς δὲν ἐνεκρίνομεν ἵνα προηγουμένως καταστήσωμεν ὑμᾶς προσεκτικόν. Δοιοὶ μάλιστα, ὅτι τὴν Νομολογίαν οὕτως προϊστάμεθα Δικαστηρίου δύνασθε εἰ-

θεῖρας καὶ ὑμεῖς καὶ πᾶς ἄλλος νὰ δημοσιεύετε, ἀπαιτοῦμεν ὅμως ἵνα, χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, δημοσιεύετε ὁλοκλήρως τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, διότι οὕτω μόνον δύναται πᾶς τις λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ ἀγωγῇ κατὰ τὸ ἀρ. 533 τῆς Πολ. Δικ. ἐκτιθέμενα γεγονότα, καὶ τὰς προτάσεις τῶν διαδίκων, καὶ τὰς σκέψεις τοῦ Δικαστηρίου, καὶ τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως, νὰ κρίνῃ ἂν τὸ Δικαστήριον σχετικῶς πρὸς τὴν συγκεκριμένην δέσιν ἢ δέσιν ὑπόθεσιν ἐρήμωσεν ὀρθῶς ἢ ἐσφαλμένως τὸν δέσιν ἢ δέσιν Νόμον. Μάλιστα ὁ τρόπος οὗτος τῆς δημοσιεύσεως τῆς Δικαστικῆς Νομολογίας, διὰ τῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι καταχωρίσεως ὁλοκλήρου τῆς ἀποφάσεως θέλει ἐπιφέρει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸ εἰς καλλίστον ἀποτέλεσμα· τούτῳ τὸ νὰ κατανοῶσι καὶ οἱ δικῆκοι καὶ πάντες οἱ πολῖται ἂν ἡ παραδοχὴ ἢ ἡ ἀπόρριψις τῆς δέσιν ἢ δέσιν ἀγωγῆς προήλθεν ἐξ ἐλλείψεως τινος τοῦ Δικαστηρίου, ἢ ἐξ ἀμαθείας ἢ ἀμελείας τοῦ δέσιν ἢ δέσιν Δικηγόρου, καὶ οὕτω, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, νὰ χροῶνται τοῖς νομίμοις ἐνδίοις μέτοις, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, νὰ φωτίζονται καὶ ὀδηγῶνται εἰς τινὰς ἀξιότιμους Δικηγόρους πρέπει ν' ἀναβέτωσι τὴν ὑπεράσπισιν τῶν τιμαλοφροστέρων δικαιοματῶν των.

Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ Θ. Μυλωνᾶς παραγγέλλεται τὴν κατὰ Νόμον ἐπίδοσιν τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου πρὸς τὸν εἰρημὸν Συντάκτην εἰς γνῶσιν καὶ ὀδηγίαν τούτου.

Τῇ 13 Ἰουλίου 1857

ἐν Σύρῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος τῶν Δικαστῶν ΣΤ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ.

Ὁ Ὑπογράμμ.

Ι. Ἀθανάσιος.

Ἡ ἐπιεικὴς αὕτη νοθεύσι θέλει ἀναμφιβόλως ὑπομνήσει εἰς τὸν Συνάδελφον ἡμῖν Συντάκτην τῆς Ἐνωσεως τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὰς ἀρχὰς σέβας, καὶ ἰδίως εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν ἥτις ἀντιπροσωπεύει τὸ εὐγενέστερον καὶ ὑψηλότερον τῆς Βασιλείας προσόν, τὴν Δικαιοσύνην, καὶ ἥτις οὐ μόνον ὡς ἀρχὴ ἀλλὰ καὶ ὡς σωματεῖον δικαιοῦται ν' ἀπολαύῃ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ὑποστηρίξεως ὅλων ἐν γένει τῶν πολιτῶν, καθόσον σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὅλου σώματος τοῦ Κράτους· τὸ μέλος τοῦτο εἶναι, ὡς ὁμολογοῦσι καὶ αὐτοὶ οἱ κατήγοροι τῆς Ἑλλάδος, τὸ μᾶλλον ἀνεπτυγμένον.

Ἀλλ' ἴσως ἤθελε τις εἰπεῖν, τί πταίει ὁ ἀγαθὸς συντάκτης τῆς Ἐνωσεως; Ἀρὰ γε εἶναι αὐτὸς ὁ ἀξίων νὰ φωτίσῃ νομολογικῶς τὸ κοινόν; Οὐχί, βεβαίως· τοῦτο εἶναι καθήκον· ὡς εἶναι ὡς αὐτὸς παρίστανται, ὅτι συγγραφῆς τῆς ἐν λόγῳ νομολογίας δὲν εἶναι οὐτε ὁ ἀξίότιμος μεταφραστὴς τοῦ Περὶ Ἑκλογῆς ἢ Ἐπαγγελμάτων Συγγραμμάτων· ὅστις καίπερ ἐνίοτε ἀδύνατον καὶ παραπλάνητον καθ' οὗτος οὐτε τῷ πταίει, οὐτε ἀξιοῖ τῶν ἀδίκων παραπόνων του, δὲν παύει τοῦ νὰ χαίρῃ τὴν τὴν συμπάθειαν καὶ τὸ σέβας ὅλων ἐν γένει καὶ ἰδίως τῶν δικαστῶν, διὰ τὸν ἐντιμὸν τρόπον, καθ' ὃν μετέρχεται τὸ ἐντιμότερον ἐπαγγελματικόν του. Τὰ πρόσωπα ἅπερ συντάττουσι τὴν ἐν λόγῳ νομολογίαν εἶναι γνωστά . . . καὶ εἶναι γνωστότατοι καὶ οἱ κινούντες αὐτὰ λόγους. Τούτου ἕνεκα ἀσκοτον ἤθελεν εἶσθαι ν' ἀνασκευάσωμεν συστηματικῶς τὴν ἐν τῇ Ἐνωσει νομολογίαν, καθόσον τοῦτο ποιοῦντες, αὐτὸς ἐνδὲς μὲν, ἠθέλομεν παραβῆ ἡθικὸν παράγγελμα διδάσκον ἡμᾶς « non dare robus idonea fumo » (νὰ μὴ δίδωμεν βαρύντητα εἰς τὸν καπνόν)· αὐτὸς ἐτέρου δὲ ἠθέλομεν θέσει ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς τὸ δυσάρεστον δίλημμα τοῦ νὰ ὑπολαμβάνωμεν ὡς ἔχον εὐθὺν σκοπὸν ὅτι δὲν ἔχει εἰμὴ πλάνιον, ἢ τοῦ νὰ καθιστῶμεν ἀντικείμενον δημοσιογραφίας ἐκείνους, οὕτινες τοσοῦτον εὐκόλως, τε καὶ ἀσυστόλως damnant quod non intelligunt (κατακρίνουσιν ὅτι δὲν ἐννοοῦσι). — Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ καταδείξωμεν εἰς τὰ ὅμματα τοῦ κοινῶ (εἰς ὃ προφανῶς ἀποτεινέται τοσοῦτο πομπικῶς ὁ νομολόγος τῆς Ἐνωσεως) τί ζητεῖ οὗτος, καὶ τί ἀπαιτεῖ νὰ ἐπράττε τὸ Δικαστήριον ἵνα ὑπάρχῃ πλήρης δικαιοσύνη πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου θέλομεν καταστήσει εὐληπτα ὅλα τὰ ζητήματα ὅσων τὴν ἐπίκρισιν ἐπελάβετο ὁ ῥηθεὶς νομολόγος, ἵνα δυνήθῃ καὶ αὐτὸς ὁ κοινὸς ἄνθρωπος νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ σφαλεροῦ τῆς ἐν λόγῳ ἐπικρίσεως ἢν ἐκ πρώτης ὀψεως καταδικάζει, ἢ νομικὴ ἐπιτήμη.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀγγλίας λόγος συμπεσόντος περὶ τῆς διορύξεως τοῦ ἰσμοῦ τοῦ Σουέζ, ὁ Λόρδος Παλμερστον εἶπε τὰ ἑξῆς:

« Ἐλαχίστη πιθανότης ὑπάρχει ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις θέλει μεταχειρισθῇ τὴν ἐπιρροὴν τῆς παρὰ τῷ Σουλτάνῳ διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος αἴτησιν, διότι πρὸ πεντεκαίδεκα ἐτῶν μετεχειρίσθη ὅλην τὴν δυνατὴν ἐπιρροὴν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς διορύξεως τοῦ ἰσμοῦ τοῦ Σουέζ, σχεδίου, τὸ ὅποιον δύναται τις, ὑπὸ τὴν ἐμπορικὴν ἐποψίν, νὰ κατατάξῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν σχεδίων ἐκείνων, διὰ τῶν ὁποίων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ῥίπτουσι στάκην εἰς τοὺς ὀρθαλμοὺς τῶν κεφαλαιούχων. Γνωρίζω θετικῶς, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι ὕλκις ἀπραγματοποιήτων, ἐκτὸς μόνον ἂν καταβληθῶσι ἔξοδα τοσοῦτον ὑπέρογκα, τὰ ὅποια οὐδέποτε θέλουν ἀπαντηθῇ ὑπὸ τῶν ἐσόδων. Πιστεύω λοιπόν, καὶ παρακαλῶ τὸν ἐντιμὸν προαγορεύσαντα νὰ φωτίσῃ τοὺς ἐντολῆς του, ὅτι οἱ διακινδυνεύοντες τὰ κεφάλαιά των εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην θέλουν ἀπατηθῇ ὅμως δὲν εἶναι οὗτος ὁ λόγος δι' ὃν ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἐναντιοῦται εἰς τοῦτο, διότι εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις τὰ ἄτομα ὑπάρχουσιν ἐντελῶς ἐλευθερία· ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μ. εἶναι ἐναντίον εἰς αὐτὸ, διότι τὸ θεωρεῖ πολέμιον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀντικείμενον εἰς τὴν ἀνέκαθεν πολιτικὴν ἡμῶν, ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῶν ἀγέσεων τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῆς Τουρκίας, πολιτικὴν, καθιερωθεῖσαν ἤδη διὰ τοῦ πολέμου καὶ τῆς Παρισίνης συνθήκης. Πιστεύω δὲ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σχέδιον σκοπὸν ἔχει νὰ καταστήσῃ εὐκολώτερον τὸν χωρισμὸν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν. Στηρίζεται ἐπὶ τῆς πόρῳ ἰδέας εὐκολωτέρας τινὸς προσβάσεως εἰς τὸ ἐν Ἰνδία κράτος μας.

« Ἀπορῶ λοιπόν πῶς ὁ Κ. Λεσέφ ἐλπίζει τόσον πολλὴ ἐπὶ τῆς εὐπιστίας τῶν Ἀγγλίων κεφαλαιούχων, διὰ νὰ πιστεύῃ ὅτι θέλει ἐπιτύχει νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὰ κεφάλαια τῶν εἰς ἐπιχειρήσιν τοσοῦτον ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰ Ἀγγλικά συμφέροντα. Τὸ σχέδιον τοῦτο προστάθη πρὸ 15 ἐτῶν ὡς σχέδιον ἀντιζήλων τοῦ σιδηροδρόμου, τὸν ὅπου ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἐνεθάρρυνε, καὶ ὁ ὁποῖος ἤθελε καταστήσει συντομώτερον τὸν δρόμον τοῦ Σουέζ, ὅταν ἐπεραιωτοῦτο. Ὁ Κ. Λεσέφ εἶναι βεβαίως ἀνὴρ καρτερικώτατος καὶ ἐπιμονώτατος, καὶ οὐδόλως ἀμφιβάλλω, ἂν καὶ ἡ ἐπιχείρησις θέλει εἶσθαι ἀπραγματοποιήτος, ὅτι θέλει κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ τι ἐκ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἔχει ὑπ' ὄψιν. Ἐὰν οἱ φίλοι τοῦ ἐντίμου τούτου εὐγενοῦς ἐτυμβουλεύοντο τὴν γνώμην μου, ἤθελον ἀπέχει τοῦ σχεδίου τούτου. »

— Ὁ Γαλλικὸς Μηνύτωρ διακηρύττει τὰ ἑξῆς περὶ συνωμοσίας κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Αὐτοκράτορος, περὶ ἧς καὶ πασαὶ αἱ ἐφημερίδες τοῦ Αὐοδίνου λαλοῦσι μετὰ φρίκης καὶ ἀγανακτήσεως:

« Πρὸ μηνὸς καὶ ἐπέκεινεν ἡ Ἀττινομία εἶχε μάθει, ὅτι συνωμοσίαι ἐγαλκίσθη ἐν Λονδίῳ κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Αὐτοκράτορος. Τρεῖς Ἰταλοὶ ἀναλαβόντες νὰ ἐκτελέσωσι τὸ τρομερὸν τοῦτο κακοῦργημα συνελθόντες ἐν Παρίσι, καὶ ὡμολόγησαν τὸ ἐγκλημὰ των, ἅμα δηλώσαντες καὶ τοὺς συνενόχους αὐτῶν. οἱ συλληφθέντες λοιπὸν παρεδόθησαν μετὰ τῶν ὁμολογηθέντων συνενόχων εἰς τὸ κακούργιον τοῦτο τοῦ Σουλτάνου, ἐν ὅποιον θέλουσι δικασθῇ. Εἰς δὲ οὗτοι Τυβάλδης, Βαρτολόμης, καὶ Γρίλλης· οἱ δὲ ὁμολογηθέντες ὡς συνενοχοὶ Ματσίνης, Αὐδρὸν Ρολέν, Μισσαρέντης καὶ Καμπανέλης.

— Ἀναγινώσκοντες ἐν τῷ Αἰῶνι τὰ ἑξῆς περὶ Ὑπουργικῆς μεταβολῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει:

« . . . 20 Ἰουλίου. Πρωίκα — Ἐπῆλθε τὸ πρῶτον ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιμόνου διαγωγῆς τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ὑπουργεῖον ἔπρεπε, συνεπεία τῆς μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀπαντήσεως ἀποστολῆς τοῦ Α'. διεργμάνεως τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας εἰς τὸν Σουλτάνον, παραστήσαντος τὸ πρῶτον μὲν ὑποσχεθῆναι εἰς τὸν Πρέσβυν τῆς Γαλλίας τὴν ἐπὶ 25 ἡμέρας ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν ἐν ταῖς ἡγεμονίαις, εἰτα δὲ διατάξαι καὶ ἐνηργῆσαι ταύτας αὐθαρῆς. Τὸν Πρεσβὴν, μεταβάντα εἰς τὴν προεδρείαν τοῦ Ταξίματιου, διεδέχθη ὡς Βεζύρης ὁ Μουσταφᾶ-Πασᾶς τῆς Κρήτης, Γαλλιστῆς.

Δεν λανθάνω, νομίζω, θεωρῶν τὸ πρᾶγμα μᾶλλον ἀρχόμενον ἢ περατούμενον διὰ τῆς ὑποφυγῆς ταύτης μεταβολῆς. Τὰ πράγματα ἀληθῶς προβαίνουν ἐξογκούμενα καὶ σπουδαίοντα ἀνὰ πᾶσαν ὥραν καθιστάμενα. Πῶς θεωρήσει τὴν ἀλλαγὴν ταύτην ἡ Ἀγγλοαμερικανικὴ πολιτικὴ, ἥτις μέχρι τοῦδε ἐθριάμβευσε;

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Α. Μ. ἡ σεπτὴ ἡμῶν Ἀνασσα ἀποβιβάσθησα τὴν α' Ἰουλίου εἰς Τεργέστην, ἐνθα ὑπεδέχθησαν Αὐτὴν ἐν ἀγαλλίᾳ πάντες οἱ ἐκεῖ παρεπιδημούντες Ἕλληνες καὶ αἱ Τοπικαὶ Ἀρχαί, μετέβη τὴν ἐπιούσαν εἰς Στυρίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκεῖ διαμενούσης ἀδελφῆς Αὐτῆς, ὅπου θέλει διατρίψει 10 ἡμέρας· ἐκεῖθεν δὲ θέλει προῆλθῃ διὰ Βιέννης εἰς Ὀλδερμבורγόν. Ἡ ἐν Τεργέστη ὑποδοχὴ τῆς Α. Μ. περιγράφεται λαμπρότατη, ὅπως ἀξιοῦται πανταχοῦ, ὅπου ἂν ὑπάρχωσιν Ἕλληνες, διὰ τὴν εἰλικρινὴ Αὐτῆς ἀφοσίωσιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἧς ἅπαντες οἱ Ἕλληνες εἰσὶν ἐν τῶν πραγμάτων πεπεισμένοι. Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς Βασιλίσσης ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διαμένει εἰς Κηφισίαν, οὐδεμίαν ἐντεῦθεν προκυπτούσης ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας, αἵτινες ἀπαιτοῦσι τὴν Βασιλικὴν σύμπραξιν διότι οὐ μόνον οἱ Ὑπουργοὶ προσερχόμενοι εἰς Κηφισίαν συνεργάζονται τῷ Βασιλεῖ, ἀλλὰ καὶ δις τῆς ἐβδομάδος κατέρχεται ἡ Α. Μ. εἰς τὰ Ἀνάκτορα πρὸς διεξαγωγὴν τῶν σπουδαίων υποθέσεων.

Τινὲς τῶν Εὐρωπαίων Ἐφημερίδων, καὶ ἰδίως ὁ Ἀγγλικὸς Χρόνος θεωροῦν ὡς κυρίαν αἰτίαν τῆς εἰς Γερμανίαν μεταβάσεως τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν τὸ περὶ διαδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ζήτημα. Ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς πεποιθὼς εἰς τὰ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος ἀγὰ τῆς Βασιλίσσης αὐτοῦ αἰσθήματα οὐδὲν ἄμφισβῆται, ὅτι ἡ Α. Μ. οὐχ ἤτον τοῦ Σαβαστοῦ ἡμῶν Ἀνακτοῦ μεριμνᾷ περὶ τοῦ οὐσιωδιστάτου τοῦτοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων, καὶ πᾶσαν καταβάλλει προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἐὰν αἱ μεγάλαι Δυνάμεις πολλὰ καὶ ἀντίθετα συμφέροντα ἔχουσιν νὰ συμβιβάζωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καὶ ἡ μὲν ταύτην, ἡ δὲ ἐκείνην τὴν περίστασιν προνοεῖ, ἡ μὲν τοῦτο, ἡ δὲ ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον ὑποπτεύει, ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς ἐν καὶ μόνον ἔχει συμφέρον, μίαν καὶ μόνην ἔχει εὐχὴν, τὸ νὰ ἴδῃ ὅσον ἐνδοτὴν τάχιστα τὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου παρόντα ἐν Ἑλλάδι καὶ παρεδρεύοντα τῷ Βασιλεῖ Ὁ θὼν· ταύτην ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὁμοφώνως, καὶ ταύτην οὐδέποτε παύσεται ἐπαναλαμβάνων, ἕως οὗ ἴδῃ τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ τύχην ἠσφαλισμένην διὰ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Διαδόχου, οἷον ὁρᾷ αὐτὸν τὸ 40^{ον} ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Βέβαιον δὲ ὅτι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ταύτην συμμερίζονται καὶ οἱ Βασιλεῖς αὐτοῦ, ἔχει ἐπ' Αὐτοῖς ἀνατεθειμένη ΚΑΙ ἡδὴ εὐλογῶν τὴν πορείαν τῆς Α. Μ. εἰς Γερμανίαν, εὐχεται ν' ἀκούσῃ ἀπὸ στόματος Αὐτῆς ἐπαναληθούσης, ὅτι τὴν ἀδικίαν τῆς φύσεως ἀνεπλήρωσε διὰ μητρικῆς φροντίδος ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ Διαδόχου συμφώνως ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὁ Ἀγγλικὸς Χρόνος φοβεῖται, μή ποτε ἡ Βασιλισσα ἡμῶν ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ Αὐτῆς, τοῦ Δουκῆ τοῦ Ὀλδερμבורγίου, ἐνισχύσῃ τὴν Ῥωσικὴν ἐπιφύκην ἐν Ἑλλάδι διὰ τὰς συγγενικὰς σχέσεις καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ οἴκου ἐκείνου πρὸς τὸν Αὐτοκρατορικὸν οἶκον τῆς Ῥωσίας. Ἀλλὰ ταῦτα λέγων ὁ Χρόνος δὲν ἐσυλλογίσθη ὅτι οἱ Ἕλληνες, καίπερ λαβόντες τὸν πρῶτον αὐτῶν Βασιλέα ἐκ τοῦ Βαυαρικοῦ οἴκου, οὔτε πολιτικῶς οὔτε θρησκευτικῶς ἐφάνησαν πώποτε ἀποβλέποντες πρὸς τὴν Βαυαρίαν τὸν ἀντικτὸν δὲ καὶ ἀπεσοχάρισαν τὸ ἐπ' αὐτοῖς πᾶσαν ἀμεσὴν ἢ ἔμμεσον ἐνέργειαν Βαυαρικὴν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, πρὸς μόνον ἀφορώντες τὸν Βασιλέα αὐτῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν οἰκουμενικῶς ὡς πρὸς πατέρα κοινόν. Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐν ὧρα, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ σκεφθῇ περὶ μεγάλων συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος, οὔτε εἰς θρησκευτικούς δεσμούς, οὔτε εἰς πολιτικούς τῆς πατρικῆς Αὐτοῦ οἰκογενείας σχέσεις ἀπέβλεψεν, ἀλλ' ὡς Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὰς εὐχὰς μόνον αὐτῶν ἤκουσε, καὶ ὑπ' αὐτῶν περιστοιχόμενος, ὡς κοινὸς πατὴρ, ἐδείκνυε εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὅτι μία μόνη φωνὴ ἀκούσεται εἰς τὰ βῆθρα τῆς καρδίας Αὐτοῦ, ἡ φωνὴ τῶν πιστῶν Αὐτοῦ ὑπηκόων. Πρόσφατον ἔχων τὸ γεγονός τοῦτο ὁ Ἀγγλικὸς Χρόνος ἐπρεπε νὰ ἐκτιμᾷ τὴν δικαιοσύνην τὸ ἀνεξάρτητον πάσης ξένης ἐπιδράσεως πνεύμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ μὴ ἐκφράσῃ τοιαύτους φόβους, ὡς δὴθεν ἐπικειμένου κινδύνου, μή κατασταθῶσιν οἱ Ἕλληνες ἐρμαιοὶ τῆς Ῥωσίας, ἐὰν δι' ἐπιβουλὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ὁ Δουὶς τοῦ Ὀλδερμבורγίου. Σύμψαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μίαν μόνην ἔχει εὐχὴν, ἐν μόνον ἔχει κοινὸν μέλημα. Πάντα δὲ τὸν εἰς τοῦτο συμπράττοντα αὐτῷ ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ καὶ σεβέται ἀνεξαρτήτως τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ· τὸν δὲ ὅπως ὀλίποτε ἀντιπράττοντα ἀδύνατον εἶναι ν' ἀγαπήσῃ ἢ νὰ τιμήσῃ ἢ νὰ σεβασθῇ, ὅποιανδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὴν καταγωγὴν. Καὶ Ἕλληνας ἐὰν ὑποτελῇ τὸ τοιοῦτον, πρόχειρόν ἔχει νὰ δείξῃ αὐτῷ τὸν ναὸν τῆς Χριστιανικῆς Ἀθρηνῆς.

Τὰ Ῥωσικὰ ἀρμολίντα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὸ πρῶτον αὐτῶν ἡ Χερσόνησος ν' διέβη ἐντεῦθεν τὴν παρελθούσαν ἐξδομάδα διευθυνόμενον εἰς Μασσαλίαν. Ἐπ' αὐτῷ μετέβαινον εἰς Παρίσιον καὶ εἰς ὑποπιστῆς τοῦ Αὐτοκράτορος ὀνόματι Ἀρκὰς, ὡς ἐκ τῆς Ἀρκადίας καταγόμενος, ὅπου, ἐργασθῇ ἐν Γαλλίᾳ ὑπὲρ τῆς ἀποπολιτικῆς Ἑταιρίας.

— Τὴν 8^{ην} τοῦ παρόντος μηνός, ἡμέραν Δευτέραν, ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Ἑμπορικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου, τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Κυρίου Π. Ἀντωνιάδου, καὶ διήρκεσαν θυνομένου ὑπὸ τοῦ Κυρίου Π. Ἀντωνιάδου, καὶ διήρκεσαν 10 ἡμέρας. Ὡς δὲ ἀνήγγειλεν ὁ διευθυντὴς ἐν τῇ ἐνάρξει τῶν ἐξετάσεων, 134 μαθηταὶ προσήλθον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ ἐμαθήτευσαν ἐν τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ αὐτοῦ. οἱ μὲν 49 ὡς ὑπότροφοι, οἱ δὲ 85 ὡς ἐξωτερικοὶ. Τεσσαράκοντα δὲ ἐν τῷ μεταξύ τοῦ ἔτους παραιτηθέντων, ἔμεινον ἐξεταστέοι 90 περίπου.

— Τὴν 15^{ην} τοῦ παρόντος ἤρξαντο καὶ αἱ ἐξετάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἐρμουπόλεως, τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ι. Ν. Βαλέττα, καὶ θέλουσι διαρκέσειν μέχρι τῆς 5^{ης} Αὐγούστου. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν, ἣν ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐρμουπόλεως Ἐκπαιδευτηρίου ἀνέγνω ἐν τῇ ἐνάρξει τῶν ἐξετάσεων, 303 μαθηταὶ ἐνεγράφησαν καὶ ἐμαθήτευσαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, 69 ὡς ὑπότροφοι, 9 ὡς ἡμιὑπότροφοι, καὶ 225 ὡς ἐξωτερικοὶ. Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν μαθητευσάντων 45 παρητήθησαν ἐν τῷ μεταξύ τοῦ ἔτους, οἱ δὲ ὑπολειπόμενοι 258 ἐξετάζονται ἤδη. Δημοσιεύομεν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ τὴν προεξηρημένην ἐκθεσιν τοῦ Κυρίου Βαλέττα, ἐν ᾗ ἐκτίθεται οὐ μόνον ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατάστασις τοῦ Ἑλ. Παιδαγωγικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μέχρι τοῦδε διότι ὁ Κύριος Βαλέττας παραιτεῖται τῆς διευθύνσεως τοῦ Παιδαγωγικοῦ διὰ λόγους οἰκιακοῦς· ὁ δὲ Κύριος Ν. Κρίστης ἀναδέχεται αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀ τοῦ προτεχού; Σεπτεμβρίου.

— Ἡ κατὰ τὴν 20 Ἰουλίου τελουμένη ἐνταῦθα πανήγυρις τοῦ Πράσινου Ἡλίου ἐν Ἐπισκοπείῳ, ὅπου ὁ μακαρίτης Νικόλαος Μεταξᾶς οἰκοδομήσας ἐξ ἰδίων ναὸν τοῦ Πράσινου ἐδωρήσατο αὐτὸν τῷ Δήμῳ Ἐρμουπόλεως, ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος μετὰ πολλῆς τῆς λαμπρότητος. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου καὶ Τήνου μεταβὰς ἀπὸ πρῶτης εἰς τὸ χωρίον ἱερουργήσεν ἐν τῷ Ναῷ, καὶ πολλῶν πολιτῶν παρευρέθη ἐκεῖ, καὶ διημέρευσε ἐν ἀρχῇ ἡσυχίᾳ.

— Νέα ἐξεδόθη ἐν Τριπόλει ἐφημερίς «ἡ Ἀρκὰδις» Συνομολογούμεν τοῖς λέγουσιν, ὅτι ἡ διανοητικὴ τῆς Ἑλλάδος πρόοδος ἔχει καὶ τοῦτο δείγμα ἀσφαλές, τὸν πολυπλασιασμόν τῶν ἐφημερίδων ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις. Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἐπιτυχέστερον ἦθελε κατορθωθῇ ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν τοιούτων Ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων, ἐὰν οἱ πρὸς σύνταξιν αὐτῶν ἀσχολούμενοι ἀξιότιμοι λόγοι συνεργάζοντο εἰς ἐκδοσὴν μιᾶς καὶ μεγαλητέρας ἐφημερίδος. Εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲν ὑπάρχει ποσούτη ἀφορμὴ λόγων, ὅση εἰς τὴν Πρωτεύουσάν· ἡ δὲ μικρὰ ὑπάρχουσα μεριζομένη εἰς δύο ἢ τρεῖς ἐφημερίδας, εἶναι ἀνεπαρκὴς εἰς συντήρησιν αὐτῶν. Καὶ τί λέγομεν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις; καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Πρωτεύουσάν, ὅπου κατὰ πρῶτον παρουσιάζονται καὶ συζητοῦνται δὲ λατὰ ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ ζητήματα, ὀλίγη τῶν ἐκδιδομένων ἐφημερίδων εὐρίσκει λόγους ἀξίαν τροφῇ. Ταῦτα λέγοντες οὐδὲν ἔννοομεν νὰ ἐλαττώσωμεν τὸν δικαίως ὀφειλόμενον ἔπαινον ἐπ' τοῖς ἀξιότιμοις συντάκταις τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐφημερίδων τὸν ἀντικτὸν μάλιστα νομίζομεν αὐτοῦς τοσοῦτον μᾶλλον ἀξιεπαίνους, ὅση ἀναδέχονται πολὺ πονὸν ἔργον, εἰς οὐδεμίαν ἀποβλέποντες ἀτομικὴν ὠφέλειαν, ἀλλ' εἰς μόνον τὸ κοινὸν καλόν· διότι εἶναι γνωστὸν, ὅτι Ἐπαρχιακὴ Ἐφημερίς ἐν Ἑλλάδι οὔτε τοσοῦτος δύναται νὰ ἔχῃ συνδρομητάς, ὥστε νὰ περιποιῆται ὁ συντάκτης αὐτῆς κέρδος ἴδιον, οὔτε ἄλλων εὐεργετημάτων, οἷα ἐπιδαφίλωνται ἐνίοτε εἰς Ἀθήνας λόγῳ πολιτικῆς ἀνάγκης, δύνανται νὰ μετέχωσιν. Ὡς κοπιῶντες λοιπὸν ἀφιλοκερδῶς ὑπὲρ τοῦ κοινῷ ἀγαθοῦ, ἤθελον ἐπιτύχειν, νομίζομεν, ἀσφαλές, ἐὰν συνεργάζοντο εἰς σύνταξιν μιᾶς καὶ περιεκτικωτέρας ἐφημερίδος.

— Ἀποθανόντος ἐν Παρίσι τοῦ διασχήμου Γάλλου Ποιητοῦ Βερανγί, ἡ διευθύνσις τῆς Ἀστυνομίας ἐξέδοτο περὶ τῆς κηδείας αὐτοῦ τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.

«Ἡ Γαλλία ἀπώλεσε τὸν ἔθνικόν της ποιητὴν. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Αὐτοκράτορος ἠθέλησε νὰ τιμήσῃ τὴν μνήμην τοῦ Βερανγί, ὅστις διὰ τῶν πατριωτικῶν ἀσμάτων του συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ διακονήσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ ἡ ἀνάμνησις τῶν Αὐτοκρατορικῶν δοξῶν. Μανθάνω, ὅτι ἀνθρωποι κομμάτων, ὠρελούμενοι ἐκ τῆς θλιβερᾶς ταύτης τελετῆς, θέλουσι νὰ ἀνανεώσωσι τὰς ταραχὰς, αἵτινες ἐν ἄλλοις καιροῖς ἐχαρκατήρουν παρομοίαν τελετὴν. Ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἀνεχθῇ ὥστε θορυβώδης διαδήλωσις ν' ἀντικατασταθῇ εἰς σεβασμίαν λύπην τῆς πατριωτικῆς ἡμῶν πόλεως. Διὰ τῆς τελευταίας τοῦ θελήσεως ὁ Βερανγίς παρεκάλει ἡ κηδεία του νὰ γίνῃ ἄνευ πομπῆς· ὅθεν ἡ κυβερνήσις ἀπεφασισεν ὁμοῦ μὲ τὸν ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης του ἵνα ἡ νεκρικὴ συνοδεία ἀπαρτισθῇ μόνον ἐξ ἐπιστῶν πρεσβειῶν, καὶ ἐκ προσώπων ἐχόντων προσκλητήρια».

«Προσκαλῶ λοιπὸν τοὺς κατοίκους νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις ταύτας. Πρόνοιαι δὲ ἐλήφθη ὥστε ἡ θείλησις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ μακαρίτου νὰ σεβασθῶσι θρησκευτικῶς».

— Νεώτεροι εἰδήσεις ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ἡ κηδεία τοῦ ἐνδόξου ποιητοῦ ἐτελέσθη ἐν ἀρχῇ ἡσυχίᾳ, εἰ καὶ παρήσαν εἰς αὐτὴν 500,000 ψυχῶν.

— Πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος βασιλεύει ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια, ὡς ἀναγγέλλουσιν ἐν πάσαις ταῖς Ἐφημερίσι τῶν Ἑτῶν ἐξῆς.

«Ἀρχα ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια καθ' ὅλον τὸν νομόν τῆς δὲ τῆς Πελοποννήσου δὲν λέγομεν τι, διότι τὸ μέρος αὐτὸ τῆς Ἑλλάδος πρὸ πολλοῦ ἀπῆλλάγη τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας, καὶ ἀκμάζει καθ' ὅλα τὰ εἶδη τῆς καλλιέργειας».

— Ἀπεφασίσθη τέλος πάντων δημοτικὴ ἡ θάλα, ἐν ᾗ

θέλει κατασταθῇ τὸ Ἱερατικὸν Σχολεῖον. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ περίβολος τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως, ἐν ᾧ οἰκοδομοῦνται δωμάτια ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς κατοικίαν τῶν Ἐφημερίων. Ὁ Κύριος Μηχανικὸς παρεκλήθη ἤδη νὰ τροποποιήσῃ τὸ σχέδιον τοῦ οἰκοδομήματος εἰς τρῶπον, ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς Σχολεῖον Ἱερατικόν, ἑωσού, προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν αὐξανόμενου, οἰκοδομηθῇ ἐπίτηδες Κατάστημα.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ Ν^{ΟΝ} ΣΧΟΛΕΙΑΚΟΝ ΕΤΟΣ (1856—7) ΔΙΕΓΟΥΝΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΕΙΟΥ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ,

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

Ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν σημαντικωτέρων
πολιτῶν τὴν 15^{ην} Ἰουλίου 1857, ἡμέραν
τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐτησίων
ἐξετάσεων.

ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΕΓΟΥΝΤΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΒΑΛΕΤΤΑ.

Ἐντιμολόγησις ὁμήγουρις,

Ὁ δόξον ἦδη παριστάμενος ἐνώπιον Ὑμῶν, ὡς διευθυντῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Παιδαγωγικοῦ, ὅπως ἐκθέσω τὴν κατάστασιν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἤδη λήγον ὄξδον Σχολειακὸν ἔτος, ἄσμενος ἐκπληρῶ τὸ ἱερὸν τοῦτο καθήκον.

Ἐπειδὴ δὲ τελευταίαν ταύτην φορὰν θέλω ἐκπληρῶσαι αὐτὸ, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ διαιρέσω τὴν ἐκθεσίν μου εἰς δύο μέρη· καὶ πρῶτον μὲν νὰ ἐκθέσω τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἔπειτα δὲ ἐν συνόλῳ καὶ ὅσον οἶόν τε ἐν συντόμῳ, τὰ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μέχρι τοῦδε.

Λέγω λοιπὸν ὡς πρὸς τὸ πρῶτον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγγραφέντων καὶ μαθητευσάντων ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Παιδαγωγείῳ ἀνέβη εἰς 303. Ἐκ τούτων δὲ 69 ἦσαν ὑπότροφοι, 9 ἡμιὑπότροφοι, καὶ 225 ἐξωτερικοὶ. Παραβλαβόμενον δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου πρὸς τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους, εὐρίσκειται, ὅτι ὁ μὲν τῶν ὑπότροφων ἐδιπλασιάσθη σχεδόν, ὁ δὲ τῶν ἐξωτερικῶν ἔμεινεν ὁ αὐτός.

Ὡς δὲ συμβαίνει πάντοτε καὶ πανταχοῦ, ὅλοι οὗτοι οἱ ἐγγραφέντες μαθηταὶ δὲν παραμένουσι μέχρι τοῦδε· ἀλλὰ τεσσαράκοντα καὶ πέντε διὰ παντοίους λόγους ἐν τῷ μεταξύ τοῦ ἔτους παραιτηθέντων, θέλουσι παρουσιασθῇ εἰς ἐξέτασιν 258. Ἐξ ὧν δὲ εἰπεῖν περὶ τῶν παραιτηθέντων, ὅτι 28 ἀπῆλθον μετὰ τῶν ἰδίων γονέων ἢ συγγενῶν, ἄλλοι ἄλλα· καὶ 8 μετέβησαν εἰς τὸ Β. Γυμνάσιον καὶ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον· 4 εἰς τὸ Ἑμπορικὸν Ἐκπαιδευτήριον, τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Κυρίου Π. Ἀντωνιάδου· 4 ἀπεπέμψθησαν ὑπότροφοι ὄντες· καὶ εἰς ἀπεβίωσαν, ἐξωτερικὸς μαθητῆς, λόγου ἀξίος δὲ ἐπιμείλειαν περὶ τὰ μαθήματα καὶ σώφρονα βίον.

Νομίζω, Κύριοι, ὅτι καὶ μόνη ἡ ποσότης τῶν μαθητῶν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τούτου, τῶν τε ὑπότροφων καὶ ἐξωτερικῶν, εἶναι τρανωτάτῃ ἀπόδειξις τῆς ὑπολήψεως, ἣς ἀπολαύει ἐντός τε καὶ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἅμα μαρτυρεῖ, ὅτι ἡ ὑπόληψις αὕτη εἶναι προῖον τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν κατὰ τὰς τὰς παρελθόντας ἔτη καὶ κατὰ τὸ ἤδη λήγον. Διὰ τοῦτο, ὡς περὶ πράγματος καθ' ἑαυτὸ μεμαρτυρημένου, οὐδένα ποιῶμαι περὶ τούτου λόγον· ἀλλὰ προβαίω εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο γενομένων βελτιώσεων καὶ τῶν διδασθέντων μαθημάτων.

Ἐγὼ δὲ περὶ τούτου εἰπεῖν, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προσελθόντων ἐξ νέων Καθηγητῶν, οἵτινες μετὰ τῶν προὑπάρχόντων ἐδίδασκαν ἕκαστος τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῆς μαθήματα. Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ Κύριοι Κωνσταντῖνος Καθηγητῆς τοῦ Ἑμπορικοῦ, Δικαίου, Ἰωάννης Πασιᾶς Καθηγητῆς τῆς Διπλογραφίας, Π. Εὐφραιμίδης Καθηγητῆς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν ταῖς Γυμνασιακαῖς τάξεσιν, ἀντικαταστήσας ἐπιτυχῶς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀείμνηστον φίλον μου Δ. Βασιλάδην, Κωνσταντῖνος Μάτσας Β' Καθηγητῆς τῶν Μαθηματικῶν, ὅστις ἐδίδασκε καὶ τὰ φιλοσοφικὰ μαθήματα, ἐν μὲν τῇ Γ' Γυμνασιακῇ τάξει Ψυχολογίαν, ἐν δὲ τῇ Β'. Σωματολογίαν, Γεώρ. Κασμάκης Β'. Καθηγητῆς τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Λατινικῆς Βαρύτης Β'. Καθηγητῆς τῆς Γαλλικῆς ἐν ταῖς τοῦ Ἑλλ. Σχολείου τάξεσιν ἀναπληρώσας τὸν κατὰ τὴν α'. Ἰουνίου παραιτηθέντα Δ. Φουμαγλῆν.

Εἰργάσθησαν λοιπὸν ἐν μὲν ταῖς Γυμνασιακαῖς τάξεσιν ἅλ πάντες 11 Καθηγηταί, δύο τῆς Ἑλλ. Γλώσσης, εἰς τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Ἱστορίας, δύο τῶν Μαθηματικῶν, εἰς τῆς

Γαλλική, Γλώσσα: — δύο τῆς Ἀγγλικῆς, εἰς τοῦ Ἑμπορικῶς Δικαίου, εἰς τῆς Διπλογραφίας, καὶ εἰς τῆς Ἱερᾶς Κατὰ χήσεως. Ἐν δὲ τῇ Ἑλλ. Σχολείῳ εἰργάσθησαν πέντε διδάσκαλοι, τρεῖς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν καὶ τὰ ἄλλα ἐγκύκλια μαθήματα, Ἀριθμητικὴν, Γεωγραφίαν, Ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, Ἱερὰν Ἱστορίαν καὶ Κατήχησιν, εἰς δὲ τὴν Γαλλικὴν, καὶ εἰς δὲ τὴν Καλλιγραφίαν. Ἐν δὲ τῇ Ἀλ- ληλοδιδασκτικῇ Σχολείῳ ἐδίδασκαν δύο διδάσκαλοι πάντα τὰ ἐν τῇ περὶ Ἀθ. Σχολείων Νόμῳ ὀριζόμενα μαθήματα, ὡς τοῦτο ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τούτου. Ὡς οἱ πάντες 18 Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου ἀξιεπαίνου καὶ ἀδελφικῆς ἁμονίας εἰς διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων, καὶ ἐδίδασκαν αὐτὰ τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς καὶ τοῦτο ἐλπίζω ὅτι θέλει πιστοποιήσῃ ἀκούοντες ἡ ἐξέτασις τῶν μαθητῶν.

Ἐκ τῶν εἰρημένων κατανοεῖτε, Κύριοι, ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένοντο βελτιώσεις ἄξιαι λόγου, εἰς ἃς ἀφειδῶς ἐδαπανήθησαν εἰς μισθοὺς καὶ ἐνοίκιον τοῦ διδασκῆριου δρ. περίπου 5,000 ἐπέκεινα τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δαπανησάντων διότι αἱ δαπάναι τοῦ ἐτους τούτου ὑπερέβησαν τὰς 32,000 δρ. ἐνῷ αἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνέβησαν εἰς δρ. 27,730 καὶ σημεῖαται, ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπον, ὅτι ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ δαπάνῃ δὲν περιλαμβάνεται ἀντιμισθία Σχολάρχου καὶ Καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῇ Αἰ. Γυμνασίῳ καὶ ταῦτα, ὡς ὑπ' ἐμοῦ διδασκόμενων τὰ Ἑλληνικά ἀμφοτέρων τούτων τῶν τάξεων.

Ὅποιον δὲ ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διδασκαλίας τούτων καὶ τοιούτων Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, τοῦτο κυρίως προέβηκε νὰ γνωρίσῃτε ἐκ τῆς ἐξέτασεως τῶν μαθητῶν διότι αὕτη ἐστὶν ἡ Ἀυδία λίθος τῆς τελειότητος τῶν διδασκάντων καὶ τῆς προόδου τῶν διδασκόμενων. Ἀλλὰ δὲν θέλετε βέβαια δυσπιστήσῃτε ἀκούοντες καὶ παρ' ἐμοῦ, ὅτι κατὰ μέσον ὅρον τὰ 7/8 τῶν ἐν ἐκάστῃ τάξει διδασκόμενων κατέστησαν ἀναμφισβητήτως προεβίβαστοι ἐκ δὲ τῶν ὑπολειπομένων οἱ μὲν θέλουσι παραμείνῃ ἐν αἷς εὐρίσκονται τάξεσιν, ὡς μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς δευτέρας ἐξαμηνίας ἐλθόντες, καὶ διὰ τοῦτο οὐ συμπληρώσαντες τὰ οἰκεία μαθήματα, οἱ δὲ δι' ἄλλας αἰτίας, καὶ ὀλίγοι δι' ἀμέλειαν.

Ἐνταῦθα, Κύριοι, θέλετε πάντες ἀκούσῃτε μετ' εὐχαριστήσεως περὶ τῶν ὑποτρόφων μαθητῶν, ὅτι, ἐνός μόνου ἐξαιρουμένου, πάντες οἱ λοιποὶ εἰσὶν ἀναμφισβητήτως προεβίβαστοι τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν τοσοῦτον διεκρίθησαν ἐν ταῖς τάξεσιν, ὥστε νομίζω δίκαιον νὰ ἐπαινέσω αὐτοὺς δημοσίᾳ, ἰδίως ὀνομάζων αὐτοὺς, ὡς ἐπιμελεστάτους. Εἰσὶ δὲ οὗτοι ἐν μὲν τῇ Ἀλληλ. Σχολείῳ τρεῖς, Ἀλέξανδρος Τρωϊάνος, Εὐστάθιος Τρωϊάνος καὶ Παναγῆς Τρωϊάνος — ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τάξει τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου εἰς ὃ Ἰωάννης Τρωϊάνος — ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τρεῖς, Λουκάς Σκλάβος, Κωνσταντῖνος Αὐγερῖνος καὶ Κωνσταντῖνος Μαλαξᾶς — ἐν δὲ τῇ Σχολαρχικῇ δώδεκα Ἰω. Κορωνάκης, Φραγκίσκος Ρίζος, Γεώργιος Α. Ράλλης, Ζαχαρίας Μαυρογιάννης, Παντολέον Πλατὺς, Πέτρος Τρωϊάνος, Γεράσιμος Τρωϊάνος, Γεώργιος Κωνσταντᾶς, Νικόλαος Σκλαβόπουλος, Ἀριστείδης Πατερᾶκης, Ἀντώνιος Μαυρογορδάτος καὶ Ἐμμανουὴλ Παπαζόγλους — ἐν δὲ τῇ Αἰ. τοῦ Γυμνασίου ἐννέα, Ἐμ. Κοβαλακίδης, Ἀντῶν. Κοκκῶνης, Χρ. Χριστοδούλου, Ἰω. Βούρος, Ἀντ. Ρίζος, Βασ. Ἀναστασιάδης, Γ. Ζίφος, Παντολ. Κ. Πλατὺς καὶ Ἰω. Βασιλείου — ἐν δὲ τῇ Βα. τοῦ Γυμνασίου δύο, ὁ Σοφοκλῆς Σπάρταλης καὶ Μιχαὴλ Ροδοκανάκης καὶ τέλος πάντων ἐν τῇ Γη ὁ Ἰω. Κολιός, ὅστις πρὸ μικροῦ ἀνακληθεὶς ὑπὸ τῶν κηδεμόνων αὐτοῦ, ὡς ὀρφανός, ἐπανήλθεν εἰς Ὀδησσόν, καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Οὗτοι καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐνησχολήθησαν μετὰ ζήλου ἀξιεπαίνου εἰς τὴν μελέτην τῶν μαθημάτων, καὶ διεκρίθησαν ὑπὲρ πάντας καὶ ἄλλως δὲ διήγαγον φρονίμως ἅπαντες, πλὴν ἐνός, ὅστις ἀπαξ ἀμαρτήσας ἐκ κακῆς εἰσηγήσεως ἐνός τῶν ἀποπεμφθέντων, καὶ ἀπειληθείς, ὅτι θέλει ἀποπεμφθῇ καὶ αὐτός, ἔδειξεν εὐκρινῆ μεταμέλειαν, καὶ διήγαγεν ἔκτοτε ἀνεπιλήπτως. Ἀλλὰ ταῦτα λέγων περὶ τῶν ὀνομασθέντων 31 ὑποτρόφων, ὡς μάλιστα διακριθέντων ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ, οὐδόλως προτίθεται νὰ ἐλαττώσω τὸν ὀφειλόμενον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπαίνοι διὰ τὴν ἐπιμελείαν καὶ τὴν ἄλλην αὐτῶν διαγωγὴν, ἀξιεπαίνον οὖσαν διότι, ὡς προείπον, ἅπαντες οἱ ὑπότροφοι, πλὴν ἐνός καὶ μόνου, εἰσὶ προεβίβαστοι.

Ἀνεκλάλητον αἰσθάνομαι, Κύριοι, ἀγαλλίασιν, τοιαῦτα ἔχων εἰπεῖν περὶ τῶν ὑποτρόφων μαθητῶν τοῦ Παιδαγωγείου. Ὡς γινώσκων ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς πλείστους τῶν πατέρων αὐτῶν, οἵτινες ἐλθόντες ἐνταῦθα παρακατέθεσαν εἰς χεῖράς μου τὴν πολύτιμον ταύτην παρακαταθήκην, καὶ ὡς πατὴρ δυνάμενος νὰ κρίνω περὶ τῶν ἄλλων, ὅσους δὲν ἐγνώρισα ἐκ τοῦ πλησίον, ἀναλογίζομαι τὴν ὥραν ταύτην, ὅποιαν θέλουσιν αἰσθάνθῃ χαρὰν οἱ πατέρες οὗτοι, ὅταν μάθωσιν, ὅτι οἱ παῖδες αὐτῶν, ὑπὲρ ὧν τοσαῦτα δαπάνησιν, ὅτι οἱ παῖδες αὐτῶν, ὑπὲρ ὧν τοσαῦτα δαπάνησιν, διεκρίθησαν ἐν τοῖς συμμαθηταῖς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ νῆσαν δημοσίᾳ, ὡς ἐπιτηρητῆς δὲ καὶ διδάσκαλος αὐτῶν ἄλλην ἔχω αἰτίαν ἀγαλλιάσεως καὶ τέλος πάντων ὡς Ἑλλήν ἀναλογιζόμενος τὴν ἐκ τῆς Ἑλ-

ληνικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν νέων τούτων προσδοκώμενην ὠφέλειαν καὶ τιμὴν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ὅτι οὗτοι εἰσὶν αἱ ἀληθῶς χρησταὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἐλπίδες, ὅλος ἐνθους ὑπὸ χαρᾶς ἐπεθύμουν νὰ εἶχον παρόντας ἐν τῇ ὁμηγύρῃ ταύτῃ τοὺς πεπλανημένους καθηγούρους τῆς πατρίδος ἡμῶν, διὰ νὰ εἶπω πρὸς αὐτοὺς, ἐπιδεικνύων τὴν χορείαν ταύτην τῶν μαθητῶν μου, μικρὸν μέρος οὖσαν τῆς μεγάλης χορείας τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευομένων νέων, τῶν τὴν μέλλουσαν γενεάν ἀποτελεσόντων. « Ὡς ἄνθρωποι, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότες, Γενεὰ οὕτως ἐπιμελῶς ἀνατρεφόμενη, καὶ διδασκόμενη τὴν ἐνδοξον αὐτῆς καταγωγὴν ἐν τοῖς ἀθανάτοις συγγράμμασι τῶν ἰδίων αὐτῆς προγόνων, Γενεὰ τοιαύτη εἶναι ἀξία δεσμῶν τυραννικῶν ἐν μεσοῦντι τῷ 19ῳ αἰῶνι; Νέοι τοιοῦτοι, ἐπανερχόμενοι ὅθεν ἦλθον, εἰς Θράκην, Μακεδονίαν, Θεσσαλίαν, Ἡπειρον, Λέσβον, Χίον, Σάμον, Ρόδον, Κρήτην καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, εἶναι δυνατόν νὰ μὴ αἰσθάνωνται τρέμον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τὸ Ἑλληνικὸν ἐκεῖνο ἔδαφος, ὅταν ἀναμιμνήσκωνται ὅσα ἐδιδάχθησαν ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ τοῖς συγγράμμασι τῶν ἰδίων προγόνων; Νέοι τοιοῦτοι, τὸ ἄνθος τῆς ἑαυτῶν ἡλικίας ἐν τῇ μελέτῃ τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων καταναλώσαντες, καὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας γευσάμενοι παρ' ἡμῖν, εἶναι δυνατόν ἐπανερχόμενοι εἰς τὰ ἴδια, νὰ κύψωσιν ἐκόντες τὸν τράχηλον ὑπὸ τὸν ζυγόν, ἢ νὰ δώσωσιν ἐκόντες τοὺς πόδας αὐτῶν εἰς ἀλύσεις; Καὶ ἂν ὑποθεθῇ, ὅτι ἡ ἀνάγκη καθίστησιν αὐτὸ δυνατόν, εἶναι δίκαιον, ὡς ἄνδρες οἱ καυχώμενοι ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἐξευγενισμῷ; Ὅχι βέβαια κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρωπίνους Νόμους, ὧν παραγνωρίζοντες ὑμεῖς τὸ κύρος παραφρονεῖτε καὶ παραδοξολογεῖτε, ἄρρητ' ἀθέμιτα περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων λέγοντες τε καὶ γράφοντες. »

Συγχωρήσατέ μοι, Κύριοι, διὰ τὴν μικρὰν ταύτην παρέκβασιν, εἰς ἣν με παρέσυρεν ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἰδέα, ἥτις ἐστὶ τὸ γλυκύτατον ὄνειρον πάντων τῶν Ἑλλήνων, καὶ μάλιστα τῶν Ἑρμουπολιτῶν οἵτινες ὡς ἐξόριστοι ἀπὸ τῶν ἰδίων πατρίδων ἐπὶ τοῦ βράχου τούτου ζῶντες, μάλ- λον τῶν ἄλλων Ἑλλήνων αἰσθάνονται πάλλουν τὴν ἐκφυγὴν καρδίαν, ὅταν βλέπωσι μετὰ τῶν ἰδίων τέκνων ἐκπαιδευόμενα τὰ τέκνα τῶν δούλων ἀδελφῶν αὐτῶν. Οὐδεὶς θέλει μοῦ κατηγορήσῃ διὰ τὴν παρέκ- βασιν ταύτην, ὅταν συλλογισθῇ, ὅτι τὸ ἐντιμὸν ἀκροατήριόν μου σύγκειται ἐκ Χίων, Σμυρναίων, Κυδωνι- ῶν, Λεσβίων, Σαμίων, Ροδίων, Κρητῶν, Θρακῶν, Μακεδόνων, Θεσσαλῶν, Ἡπειρωτῶν, Ἑπτανησίων, ἢ δὲ χορεία τῶν μαθητῶν, ὧν ἐπήνεσα τὴν περὶ τὰ μαθήματα ἐπιμελείαν καὶ τὴν χρηστὴν διαγωγὴν, εἰσὶν ἅπαντες Χῖοι, Σμυρναῖοι, Κυδωνεῖς, Λεσβιοί, Σάμιοι, Ρόδιοι, Κρητῆς, Θρακῆς, Μακεδόνες, Θεσσαλοί, Ἡπειρώται, Ἑπτανήσιοι, τέκνα τῶν φι- λτάτων ἡμῶν ἀδελφῶν, ἀποσταλέντα πρὸς ἡμᾶς, ἵνα μετὰ σφῶν ἐπὶ Ἑλληνικῆς παιδείας, ἣν ἐλλείπουσαν ἀπὸ τῶν ὠραίων καὶ μεγάλων ἐκείνων τόπων διὰ τὴν τυραννίαν εὐρίσκουσιν ἀφθονον ἐπὶ τοῦ ξηροῦ τούτου βράχου διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν θεοδότον εὐνομίαν.

Ἰδοὺ ἐπανέρχομαι εἰς τὸ προκείμενον. Ὅτι εἶπον περὶ τῆς εἰς τὰ μαθήματα προόδου τῶν ὑποτρόφων μαθητῶν τοῦ Παιδαγωγείου εἶναι ἀρκούσα ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἐσχόν ἐνδελεχῆ τὴν προσήκουσαν ἐπιτηρήσιν εἰς τὴν μελέτην τῶν μαθημάτων διότι ἄλλως ἀδύνατον ἦτο νὰ κατασκευάσῃ ἅπαντες προεβίβαστοι. Οὐχ' ἦττον δὲ ἐπετηρήθησαν ἐπιμελῶς καὶ κατὰ τὴν ὑγίαν αὐτῶν, ὡς οὐδενὸς νοσήσαντος κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, εἰ μὴ μικρὰ τινα καὶ ὅλως ἀση- μαντὰ νοσήματα, εἰς ἃ πρόχειρος καὶ πρῶτος ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἀπαιτούμενη βοήθεια ἐκ μέρους τοῦ ἀόκνου ἱατροῦ τοῦ Καταστήματος, τοῦ ἀρίστου φίλου μου Κυρίου Σπ. Ἀλμπέρτου.

Τρίτον ἐπέκειτό μοι διὰ τοὺς μαθητὰς τούτους σο- βαρώτατον καθήκον, ἡ ἐπιτήρησις τῆς διαγωγῆς αὐ- τῶν, ὅπως διάγωσιν εὐσεβῶς τε καὶ σωφρόνως. Ἐπὶ τούτου, Κύριοι, οὐ μόνον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἀλλ' αἰετοῦ ἐξ ἀρχῆς τῆς συστάσεως τοῦ Παιδαγωγείου ἐπέστηρεν ἰδιόδικον καὶ ἀγρυπνον προσοχὴν, αὐτός τε συναισθανόμενος τὴν σοβαρότητα τοῦ πράγματος, καὶ παρὰ πάντων τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων ἰδίαν ἔ- χων περὶ τούτου ἐντολήν. Ἐντεῦθεν καὶ ἐκατηγορήθη ὑπὸ τινων, ὡς λίαν αὐστηρὸς, καὶ ἐκινδυνεύσας, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, νὰ συγκαταταχῶ τοῖς ἀνόμοις, εἰ μὴ ἡ φωνὴ τῆς ἀνωτέρας δικαιοσύνης ἐπέταττε τοῖς οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν δικαιοτικῆς δημοσιότητος καὶ συζητήσεως ἀντικείμενον, λέγουσα σοβαρῶς « Ἀφετε αὐτόν, οὐ γὰρ ἡμάρτε ». Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἠναγκάσθη ν' ἀποπέμψω κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τέσσαρας τῶν ὑποτρόφων, ἀφ' ὧν παρετήρησα, ὅ- τι δὲν συγκατετίθεντο νὰ παραιτήσωσιν ἐξῆς τινὰς, ἀσυμβιβάστους πρὸς τὸν κανονικὸν βίον τῶν ὑποτρό-

φων μαθητῶν μου. Ἀλλ' ὀφείλω πρὸς ἀποφυγὴν πά- σης παρεξηγήσεως νὰ ὁμολογήσω, ὅτι δὲν ἀπεπέμ- φθησαν, ὡς πράξαντες κακοήθην τινὰ πρᾶξιν, ἀλλὰ μόνον διότι ἐτόλμησαν νὰ ἐξέλθωσι τοῦ Ἐκπαιδευτη- ρίου ἄνευ ἀδείας τοῦ Διευθυντοῦ.

Μέχρι τοῦδε, Κύριοι, ἱκανῶς ἐξετέθη ἡ κατὰ τὸ ἔ- τος τοῦτο κατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Παιδαγωγείου καὶ ἐλπίζω, ὅτι τοιαύτην, οἷαν ἐξέθεσα, θέλετε εὐρεῖν αὐτὴν καὶ ἐν τοῖς πράγμασι. Διὰ τοῦτο θερμῶς παρα- καλῶ πάντας νὰ μὴ διαλείψῃτε προσερχόμενοι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐξετάσεων, οὐχὶ διὰ νὰ γνωρί- σῃτε καὶ ἐκτιμήσῃτε τοὺς γηραιούς καὶ σεβασμίους Καθηγητὰς τοῦ Παιδαγωγείου διότι τούτους κάλλι- στα γινώσκετε ἐκ πολλοῦ, καὶ ὡς διδασκάλους τῶν τέκνων ὑμῶν, καὶ ὡς διδασκάλους ἐνίων ἐξ ὑμῶν ἄλ- λα πρὸ πάντων διὰ νὰ πληροφορηθῇτε ἐκ τῶν πραγμά- των περὶ τῆς ἀληθείας τῶν προεκτεθέντων, καὶ συγχα- ρῆτε τοῖς μακρὰν ἀποῦσιν ἀδελφοῖς ἡμῶν, καὶ συγχα- ρῆτε τῇ Πατρίδι, ὑπὲρ ἧς οἱ νέοι οὗτοι ἐκπαιδεύονται.

Μεταβαίνω ἤδη εἰς τὸ Β'. μέρος τῆς ἐκθέσεώς μου, ὅπως ἐκθέσω ἐν συντόμῳ τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Παιδαγωγείου ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους μέχρι τέ- λους τοῦ παρόντος, καθ' ὃ παραιτοῦμαι τῆς διευδύν- σεως αὐτοῦ.

Λέγω δὲ καὶ περὶ τούτου.

Ἐν τοῖς ὀκτῶ ἔτεσι, καθ' ἃ διεύθηνα τὸ Ἐκπαι- δευτήριον τοῦτο, ἐδιδάχθησαν ἐν αὐτῷ μαθηταὶ 1629, οἱ μὲν 142 ὡς ὑπότροφοι, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς ἐξωτερικοί.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἔτος ἐδιδάχθησαν —	115.
τὸ δὲ Β'. — — — — —	164.
τὸ δὲ Γ'. — — — — —	173.
τὸ δὲ Δ'. — — — — —	166.
τὸ δὲ Ε'. — — — — —	191.
τὸ δὲ ΣΓ'. — — — — —	246.
τὸ δὲ Ζ'. — — — — —	271.
τὸ δὲ Η'. τοῦτο — — — — —	303.
	1629.

Ἐδαπανήθησαν δὲ μέχρι τοῦδε εἰς συντήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τούτου δραχμαὶ 153,690: 26.

Καὶ τὸ μὲν Α'. ἔτος ἐδαπανήθησαν Δρ.	8,064 28.
τὸ δὲ Β'. " " "	14,515.
τὸ δὲ Γ'. " " "	16,678 98.
τὸ δὲ Δ'. " " "	17,036.
τὸ δὲ Ε'. " " "	18,466.
τὸ δὲ ΣΓ'. " " "	19,200.
τὸ δὲ Ζ'. " " "	27,730.
τὸ δὲ Η'. τοῦτο περίπου " "	32,000.
	153,690 26.

Ἐντεῦθεν κατανοεῖτε, Κύριοι, ὅτι ἐφ' ὅσον ἐπετεί- νετο ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν πατέρων πρὸς ἐμὲ, ἐπὶ το- σοῦτον ἀφειδῶς κατέβαλον καὶ γὰρ κόπους τε καὶ δαπά- νας πρὸς τελειότεραν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τούτου κα- τάρτυσιν καὶ οὕτως ἐκ μικρῶν ἀρχάμενον προέβη εἰς τὴν ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστον κατάστασιν τοῦ νὰ περιέ- χῃ κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔτος 303 μαθητὰς, ὑπὸ 18 Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων διδασκόμενους ἅπαν- τα τὰ ἐν τοῖς δημοσίοις Ἐκπαιδευτήρισι διδασκόμενα μαθήματα, καὶ πρὸς τούτοις τὴν Ἀγγλικὴν Γλῶσσαν, τὸ Ἑμπορικὸν Δίκαιον καὶ τὴν Διπλογραφίαν. Ἐπι- τρέψατέ μοι δὲ μικρὰν τινα περιαιτολογία, ἐὰν εἶπω, ὅτι πρῶτος ἐγὼ συνέλαβον καὶ ἐπραγματοποίησα τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ διδάσκωνται εἰς τὰ ἐν Ἑρμουπόλει Ἐκ- παιδευτήρια μαθήματα ἐμπορικὰ, ὡς τοῦ πλείστου μέ- ρους τῶν μαθητευομένων προωρισμένων νὰ διατρέξω- σιν ἐμπορικὸν στάδιον καὶ πρῶτον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Παιδαγωγείῳ ἐδιδάχθη τὸ Ἑμπορικὸν Δίκαιον, ὅπερ πρὸ ἐνός ἔτους φρονίμως ποιήσας ἡ πατρικὴ Κυβέρ- νησις τῆς Α. Μ. εἰσήγαγε καὶ εἰς τὸ ἐνταῦθα Β. Γυ- μνάσιον μετὰ καὶ ἄλλων μαθημάτων ἐμπορικῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης διδασκαλίας ἐφάνη, Κύριοι, λίαν εὐχάριστον ἐπὶ πολλῶν μαθητῶν τοῦ Παιδαγω- γείου, οἵτινες ἐπιδοθέντες εἰς τὸ ἐμπόριον ἐπαίνουνται πανταχοῦ, μέχρι τῆς Ἀμερικῆς καταντήσαντες ἤδη, καὶ ἀποθὲν συνεχῶς γράφοντες πρὸς ἐμὲ, καὶ πολλὰ ὁμολογοῦντες εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἣν ἔλαβον ἐν τῇ Παιδαγωγείῳ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, δύναμαι μὲν εἰπεῖν, ὅτι τὸ Ἑλλήν. Παιδαγωγεῖον προέβη ἐπ' ἐμοῦ εἰς τελειό- τητα καὶ ἀκμὴν, ὅποια εἰς οὐδὲν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰδιω- τικῶν Ἐκπαιδευτηρίων παρατηρεῖται μέχρι τοῦδε νο- μίζω ὅμως ὅτι δυνατόν νὰ κατασταθῇ ἐτι τελειότε- ρον καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ὁ διάδοχός μου φιλοτί- μως πάνυ θέλει ἐπιχειρήσῃν ὅ,τι ἂν συντελῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὸ κατ' ἐμὲ, Κύριοι, ἄσμενος θέλω ἰ- δεῖν πᾶσαν βελτίωσιν, καὶ προθυμότητα θέλω συν- τελέσειν κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Διὰ τοῦτο δὲν περιέμεινα νὰ μεταβιβάσω εἰς ἄλλον τὴν τοῦτο δὲν περιέμεινα νὰ μεταβιβάσω εἰς ἄλλον τὴν διεύθυνσιν κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεώς μου, ἀλλὰ πρὸ ἐνός ἔτους ἐπρόντισα

περί της αντικαταστάσεως ταύτης, όπως συνεργάζο-
μενος καὶ ἐν ἔτος μετὰ τοῦ νέου Διευθυντοῦ κατα-
στήσω αὐτῷ εὐχερέστερον τὸ ἔργον, καὶ συντελέσω
εἰς τὸ νὰ διατηρηθῶσι τὰ καλῶς ἔχοντα, καὶ προστε-
θῶσι τὰ τυχὸν ἐλλείποντα.

Θέλουσι λοιπὸν διατηρηθῇ πάντες οἱ ἐν τῷ Παι-
δαγωγείῳ διδάσκοντες Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι,
καὶ ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων θέλει διαμείνει ἀ-
μετάβλητος, γινόμενη ὑπὸ τῶν ἀξιολόγων καὶ ἀξιο-
τίμων συνεργατῶν μου, εἰς ὧν τὴν ἄοκνον ἐπιμέλειαν
καὶ τὴν εὐμεθοδὸν καὶ ἀκριβῆ διδασκαλίαν ὀφείλεται
κατὰ μέγα μέρος ἡ μέχρι τοῦδε πρόοδος καὶ ἀκμὴ τοῦ
Ἐκπαιδευτηρίου. Βεβαίως οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι ἄνδρες,
ὧν οἱ πλείστοι τὴν ἑαυτῶν πολιὰν φέρουσι μέγιστον
καὶ σεμνότερον μαρτύριον τῆς πολυχρονίου αὐτῶν ὑ-
πηρεσίας πρὸς διδασκαλίαν τῶν Ἑλληνοπαίδων, καὶ
ὧν οἱ μαθηταὶ χρησιμεύουσιν ἤδη πολλοῦ ὡς δι-
δάσκαλοι ἄλλων, δὲν ἀναμένουσι τὴν ἐκφρασιν τῆς
ἐμῆς εὐγνωμοσύνης εἰς ἑπαίνον τῆς Ἐθνοφελούς αὐ-
τῶν διδασκαλίας· διότι ἀσθενὴς εἶναι ἡ τοιαύτη ἐκ-
φρασις ἰδιώτου ἀπέναντι τῆς Ἐθνικῆς ὑπολήψεως, ἥς
δικαίως ἀπολαύουσι, καὶ ἥτις θέλει παρακολουθήσειν
αὐτοὺς καὶ πέραν τοῦ τάφου. Ἀλλ' ἐὰν διὰ τοῦτο οὐ-
δεμίαν ἔχωσιν ἀνάγκην τῶν ἐμῶν ἐπαίνων καὶ τῆς
ἐκφράσεως τῆς ἐμῆς εὐγνωμοσύνης, ἔχω ὅμως ἐγὼ
καθῆκον ἱερὸν, αὐστηρῶς ὑπὸ τῆς καρδίας μου ἐπιβαλ-
λόμενον, νὰ κηρύξω καὶ ἡδὴ δημοσίᾳ τὴν ἀπειρον πρὸς
αὐτοὺς εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν παντὸς ἐπαίνον ἀ-
νωτέραν προθυμίαν, μεθ' ἧς συνεργάζοντό μοι καὶ
συνετέλουν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ Ἑλλ. Παιδαγω-
γείου. Ταύτην λοιπὸν διακηρύττω ἐνώπιον τῆς ἐντι-
μοτάτης ταύτης ὁμηγύρεως, ἐμοὶ μᾶλλον ὑπηρετῶν
ἢ αὐτοῖς· καὶ εἰλικρινῶς συγχαίρω τῷ εἰς τὴν διευ-
θυνσιν τοῦ Παιδαγωγείου διαδεχομένῳ με, ὅτι τοιοῦ-
τους εὐρίσκει ἐν αὐτῷ συνεργάτας, ὧν ἐγὼ ἀποχωρι-
ζόμενος ἐξ ἀνάγκης οικιακῆς, ἀείμνηστον θέλω δια-
τηρήσειν τὴν εἰλικρινεῖαν αὐτῶν καὶ τὴν εὐσεβῆ ἀφο-
σίωσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς
καθηκόντων.

Οὐδεμία λοιπὸν ἐπικεῖται, Κύριοι, μεταβολὴ διὰ
τὴν παραίτησιν ἐμοῦ ἀπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ Παι-
δαγωγείου· ἀλλὰ τὰ πάντα θέλουσι διατηρηθῇ ἀμε-
τάβλητα, ἥ τε διδασκαλία τῶν μαθημάτων καὶ ἡ ἐπι-
τήρησις τῶν ὑποτρόφων μαθητῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ πολυ-
ετοῦς πείρας ἀπεδείχθησαν ὠφέλιμα τοῖς διδασκομέ-
νοις. Ἐὰν δέ τις γένηται μεταβολὴ ἢ προσθήκη, αὐ-
τὴ θέλει ἔχει σκοπὸν τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν προα-
γωγὴν τοῦ Καταστήματος. Τοιαύτην ἔχω διαβεβαίω-
σιν ἐκ μέρους τοῦ ἀξιότιμου διαδόχου μου, καὶ οὐ-
δόλως ἀμφιβάλλω περὶ τῆς πραγματοποιήσεως αὐ-
τῆς, πεποιθὼς εἰς τὰ εὐγενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα, καὶ
βλέπων τὰς πραγματικὰς θυσίας, δι' ὧν παρεσκεύασε
τὴν εἰς τὴν διευθύνσιν τοῦ Παιδαγωγείου ἀνάβασιν
αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῇ πεποιθήσει ταύτῃ χαίρων ἀποσύ-
ρομαι τῆς διευθύνσεως, ὡς διὰ μὲν τὸ παρελθὸν ἔχων
νὰ σεμνυνώμαι, ὅτι ἀρκούντως ἐδικαίωσα τὴν ἐμπι-
στοσύνην τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἥτις μοι ἐπέτρεψε τὴν
σύστασιν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τούτου, καὶ τῶν γο-
νέων, οἵτινες ἐνεπιστήθησαν μοι τὴν διανοητικὴν καὶ
ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν ἰδίων τέκνων, διὰ δὲ τὸ μέλλον,
ὅτι ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶν βάσεων, τῶν ὑπ' ἐμοῦ τεθειμέ-
νων, ὠκοδόμηται.

Ἐὰν δὲ ᾖναι χρεὶς νὰ ἐκθέσω καὶ δημοσίᾳ τὸν λό-
γον τῆς παραίτησός μου, λέγω ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ,
ὅτι μόνῃ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ μετοικήσω εἰς Ἀθήνας,
ὅπως φροντίσω περὶ τῆς περαιτέρω ἐκπαιδεύσεως τῶν
τέκνων μου, καὶ ἐπιτηρήσω καὶ βοηθήσω αὐτὰ κατὰ
δύναμιν, εἶναι ἡ αἰτία τῆς παραίτησός μου καὶ νο-
μίμῳ, ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἄλλην αἰτίαν δύναται τις ν'
ἀποδώσῃ τὴν παραίτησίν μου, ὅταν ἐμβλέψῃ εἰς τὴν
ἐνεστώσαν τοῦ Παιδαγωγείου κατάστασιν, ἥτις ζηλω-
τὴ οὖσα τοῖς μηδὲν ὑπὲρ αὐτῆς πονήσασι, δὲν ἦτο δυ-
νατὸν νὰ θεωρηθῇ ἀποτρόπαιος τῷ πολλῷ ὑπὲρ αὐτῆς
μοχθήσαντι καὶ δαπανήσαντι. Ἀλλ' ἐνῷ οὕτως ἠναγ-
κάσθη νὰ πράξω ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν φυσι-
κῶν τέκνων μου, ἐφρόντισα, ὡς προεῖπον, καὶ περὶ
συντηρήσεως τοῦ ἠθικοῦ τούτου τέκνου μου· καὶ ἀδι-
στάκτως πέποιθα, ὅτι ἡ νέα αὐτοῦ διευθύνσις θέλει δια-
τηρήσει αὐτὸ ἀκμάζον καὶ ἐξέχον πάντων τῶν ὁμοίων
αὐτῷ Ἐκπαιδευτηρίων.

Φίλτατοι μαθηταί! Δίκαιον εἶναι πρὸς ὑμᾶς ἡδὴ νὰ
στρέψω, καὶ ἐφ' ὑμῶν νὰ καταπαύσω τὸν περὶ ὑμῶν
λόγον· διότι παντὸς ἐν τοιαύταις ὁμηγύρεσι γινόμενου
λόγου οἱ μαθηταὶ εἰσὶν ἡ ὑπόθεσις. Δι' ὑμᾶς, φίλτατα
τεκνία, ἐνομοθετήθησαν κάλλιστα περὶ ἐκπαιδεύσεως
νόμοι, καὶ συνέστησαν τὰ κάλλιστα ταῦτα καταγώνια,
ἐν οἷς μορφούμενοι ἠθικῶς τε καὶ διανοητικῶς, θέλετε
κατασταθῇ χρήσιμοι ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς οικείοις καὶ
τῇ πατρίδι. Δι' ὑμᾶς τοσαύτας κατέβαλον οἱ πατέρες
ὑμῶν δαπάνας καὶ οἱ Διδάσκαλοι κόπους, ποδηγετοῦν-

τες ὑμᾶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, ἥς ἀνευ μόνῃ τῇ
μορφῇ διαφέρει τῶν θηρίων ὁ ἄνθρωπος. Δι' ὑμᾶς συ-
νήλθε σήμερον ἡ ἐντιμοτάτη αὕτη ὁμηγύρεσις Ἀρχῶν
καὶ πολιτῶν τῶν σημαντικωτάτων, ὅπως εὐλογήσῃ
τε καὶ πολιτῶν τῶν σημαντικωτάτων, ὅπως εὐλογήσῃ
ὑμᾶς ἀγωνιζομένους, καὶ τιμῇ κατ' ἀξίαν τοὺς ἀρι-
στεύοντας. Τί λέγετε, φίλτατοι, περὶ τῆς ὁμηγύρεως
ταύτης; Ἄν εἴναι αὕτη ἡ ὁμηγύρεσις, ἣν πολλάκις
ὑμῖν προεικόνισα, ὅτε προέτρεπον ὑμᾶς εἰς ἐπιμέλει-
αν τῶν διδασκομένων μαθημάτων; Δεῦτε λοιπὸν δεῖ-
ξατε ἐνώπιον αὐτῆς, ὅτι ἀξιοὶ ἐστέ τῶν ἐπαίνων,
οὓς εἶπον περὶ ὑμῶν, ὅπως ὑμεῖς μὲν διπλασίους κο-
μίσσητε τοὺς ἐπαίνους καὶ ὑπ' αὐτῆς ἐπαινούμενοι,
ἐγὼ δὲ διπλασίαν τὴν ἀγαλλίαν, ὅτι κατὰ δύναμιν
συνετέλεσα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ὑμῶν, ἐφ' ἣ ἐπαινε-
θήσεσθε. Ὑμεῖς δὲ, ὡ τῷ ὀνόματι ξένοι, τῷ δὲ πράγ-
ματι οικειότατοι καὶ προσφιλέστατοι ἡμῖν παῖδες
τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν, ἀποδιδόμενοι εἰς τὸ
ἐντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς τῶν ἐξετάσεων στάδιον,
μηδὲλως ἀθυμήσητε, ὅτι δὲν ἔχετε παρόντας τοὺς
γεννήτορας ὑμῶν· ἀλλὰ πέπεισθε, ὅτι πάντες οἱ πα-

ρόντες, Ἀρχόντες τε καὶ ἀρχόμενοι, καὶ ἐγὼ πρὸ
πάντων ὁ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀντιπροσωπεύων, ἵστα-
τέρα ἐπιδόσει, καὶ ἐπαινοῦμεν ὑμᾶς δι' ἣν ἐδείξατε
ἐπιμέλειαν περὶ τὰ μαθήματα καὶ χρηστὴν διαγωγὴν.
Κατάβητε λοιπὸν εἰς τὸν καλὸν τοῦτον ἀγῶνα θάρ-
ρους ἀνάπλεοι· καὶ ὅταν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν διακο-
πῶν ἐπανέλθῃτε πρὸς τοὺς φίλτατους ὑμῶν γεννήτο-
ρας, βεβαιώσατε αὐτοὺς, ὅτι ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι
εὐρετε νέους ἀδελφούς τοὺς συμμαθητὰς ὑμῶν, καὶ νέ-
ους πατέρας τοὺς πατέρας αὐτῶν, οἵτινες ὡς ἰδία τέκνα
ἠγάπησαν ὑμᾶς, καὶ ἐσκήρτησαν ἐπὶ τῇ προόδῳ ὑμῶν.
πρὸ πάντων δὲ εἶπατε αὐτοῖς, ὅτι ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλ-
λάδι εὐρετε ἀφθονὰ τὰ μέσα τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑμῶν
διὰ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς πατρικὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνή-
σεως τοῦ Σ. ἡμῶν Ἀνακτος, οὐπὲρ ἡ Βασιλεῖα εἴη
εὐαίω· τε κρατερά τε!

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν!
Ζήτω ἡ Πατρίς!

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ.

Ἀριθ. 1773

Πρώτη δηλοποίησις πλειστηριασμοῦ.
Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Ἡρωτο-
δικῶν ἐνεργῶν παρὰ τῷ Βίρη-
νοδικεῖν Ἀνδρῶν δηλο-
ποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1794
καὶ ἀπὸ 27 Μαΐου τοῦ 1849 τεσσα-
ρακοστοῦ ἐνάτου ἔτους ἐκτελεστοῦ
δανειστικοῦ ὁμολόγου γενομένου ἐνώ-
πιον τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ δήμου
Κορθίου τῆς Ἀνδρῶν Δημητρίου Ἰω.
Κάψη καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ καταδιώ-
κοντος δανειστοῦ καὶ ἐκδοχέως Γεωρ-
γίου Γαρυφάλου ἱερέως κατοικοδημότου
Κορθίου ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν
ἐν τῷ δήμῳ Κορθίου τῆς Ἀνδρῶν ἐν
τῇ πλατείᾳ τῆς ἀγορᾶς Κορθίου ἐμ-
προσθεν τοῦ καφενεῖου τοῦ Μιχαήλ
Κομνηνῆ καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβο-
λαιογράφου Κορθίου Δημητρίου Ἰω.
Κάψη, ἡ τοῦ ἐταίρου Συμβολαιογρά-
φου τὸ κατὰ τὸ χωρίον Ῥαγῶ τοῦ
αὐτοῦ δήμου κείμενον ἐνυπόθηκον κα-
τασχέθεν περιθώριον ὀνομαζόμενον
Καρνάλη τοῦ ἀποβιώσαντος ὀφειλέτου
Ἰωάννου Γ. Γλυνοῦ, νῦν δὲ ἀνῆκον εἰς
τὰ ὀφρὰνὰ τέκνα τοῦ Χρυσούλα, Μαρ-
γαρίτα, Ἐλένης καὶ Γιαννούλα ἐπιτρο-
ποκηδευομένων παρὰ τῆς δικαστικῆς
ἐπιτροπῆς μητρὸς τῶν Μαρίας χήρας
Γλυνοῦ κατόικου τοῦ αὐτοῦ δήμου, με-
θὰ τὰ ἐν αὐτῷ δένδρα γαῖας τοῦ ὕδα-
τος καὶ λοιπὰ ὡς ἀκριβῶς περιγρά-
φεται τόσον τὸ χρέος καθὼς καὶ τὸ ἀ-
ναφερόμενον περιθώριον εἰς τὴν ὑπ'
ἀριθ. 1772 καὶ ἀπὸ 30 Μαΐου ε. ε.
σημειουμένην ἔκθεσιν ἀναγκαστικῆς
κατασχέσεως ἐνεργηθείσης ὑπ' ἐμοῦ
τοῦ ὑποφαινομένου Κλητῆρος.

Δυνάμει τοῦ ἀριθμοῦ 965 τῆς πολ.
δικονομίας, ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ ἀνα-
φερομένου περιθωρίου θέλει τελειώσει
μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐβδομάδων ἡτοι
τὴν τετάρτην τοῦ ἐλευσομένου μηνός
Αὐγούστου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν κη-
ρυττομένου παρὰ δημοσίου κήρυκος,
θέλει δὲ ἀρχίσαι ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥ-
ραν π. μ. καὶ τελειώσει τὴν δωδε-
κάτην τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Προκαλοῦνται λοιπὸν ὅσοι ἐπιθυ-
μοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ περὶ
ὧ λόγος κατασχέθεντος περιθωρίου
νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν προσδιο-
ρισμένον τόπον καὶ χρόνον τοῦ πλει-
στηριασμοῦ διὰ νὰ προσφέρωσιν τι-
μὴν καθὼς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν
πέρνει τέλος.

Πρώτη προσφορά προσηγορίζεται
παρὰ τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ
Γεωργίου Γαρυφάλου ἱερέως ὁρ. 2000.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι πρὸς
τὸν τὰ πλείωματα προσφέροντα ἀφ' οὗ
παρέλθουν τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ
τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου
τοῦ σημείου παρὰ τοῦ κήρυκος διὰ
σκηνίου ἢ κώδωνος κατὰ τὴν διά-
ταξιν τοῦ ἀριθ. 974 τῆς Πολ. Δικο-
νομίας.

Τὰ δὲ χρήματα ἀπαιτοῦνται ἐπὶ

χειρὰς μετρητὰ εἰς ταμειακὰ τὸ δὲ κα-
τακυρωθὲν περιθώριον μεταβαί-
νει ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑ-
περθεματιστοῦ.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης δηλοποι-
ήσεως καὶ ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κα-
τασχέσεως θέλουν κοινοποιηθῇ καὶ τοι-
χοκολληθῇ εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀρι-
ζόμενα μέρη θέλει δὲ καταχωρηθῇ
δις εἰς μίαν τῶν ἐν Σύρῳ ἐκδιδόμενων
ἐφημερίδων ἐπιμελεῖα τοῦ καταδιώ-
κοντος δανειστοῦ.

Ἐν Κορθίῳ τὴν 30 Μαΐου 1857.
Ὁ Κλητὴρ
Ν. Γ. Δελαγραμμάτικας.
Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.
Ἐν Κορθίῳ αὐθιμερόν.

Ὁ Κλητὴρ
Ν. Γ. Δελαγραμμάτικας,

Ἀριθ. 1772.

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.
Ἐν Κορθίῳ τῆς Ἀνδρῶν σήμερον
τὴν τριακοστὴν Μαΐου τοῦ 1857 πεν-
τηκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους ἡμέραν πέμ-
πτην καὶ ὥραν 9 π. μ. ὁ ὑποφαινόμε-
νος δικαστικὸς Κλητὴρ τοῦ Βίρνοδι-
κεῖου Ἀνδρῶν Ν. Γ. Δελαγραμμάτικας
πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1794
καὶ ἀπὸ 29 Μαΐου τοῦ 1849 ἐνάτου
ἔτους συμβολαιοῦ ἐκτελεστοῦ δανειστι-
κοῦ ὁμολόγου γενομένου ἐνώπιον τοῦ
Συμβολαιογράφου Κορθίου τῆς Ἀνδρῶν
Δημητρίου Ἰωάν. Κάψη, καὶ κατὰ συ-
νέτειαν τῆς ἀπὸ 24 τοῦ αὐτοῦ μηνός
Μαΐου καὶ ε. ε. δοθείσης μοι ἐγγράφου
παραγγελίας καὶ πληρεξουσιότητος
παρὰ τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ
καὶ ἐκδοχέως τοῦ ἀναφερομένου ὁμο-
λόγου Γεωργίου Γαρυφάλου ἱερέως κα-
τόικου τοῦ χωρίου Ῥαγῶ τοῦ δήμου
Κορθίου, τηρηθέντων τῶν ἐν ταῖς ἀριθ.
862 καὶ 866 τῆς Πολ. Δικονομίας
καὶ μὴ πληρωσάσης τῆς ἐπιτροποκηδε-
μόνης Μαρίας χήρας Ἰωάννου Γ. Γλυ-
νοῦ τῶν ὀφρὰνῶν ἀνηλικίων τέκνων τῆς
Χρυσούλας, Μαργαρίτας, Ἐλένης καὶ
Γιαννούλας κατόικων τοῦ αὐτοῦ δήμου,
παραλαβὼν τὸν δημαρχικὸν παρέδρον
τοῦ δήμου Κορθίου Ἀριστείδην Μποϊλῆν
κωλυμένου τοῦ δημαρχεῦντος Ἰωάν-
νου Δασκαλάκη καὶ μετέβην εἰς τὸ
κατὰ τὸ χωρίον Ῥαγῶ τοῦ αὐτοῦ δή-
μου καί μενον ἐνυπόθηκον περιθώριον
τοῦ ἀποβιώσαντος ὀφειλέτου Ἰωάννου
Γ. Γλυνοῦ ὀνομαζόμενον Καρνάλη, νῦν
δὲ ἀνῆκον εἰς τὰ ἀναφερόμενα ὀφρὰνὰ
τέκνα τοῦ, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ μνη-
σθέντος παρέδρου κατέσχον αὐτὸ ἀναγ-
καστικῶς, διὸν ὡς ἐστὶ καὶ εὐρίσκεται
σὺν δένδρῳ καὶ μετὰ τὸ νερόν του, καὶ με-
θὰ τὰ παρακολουθήματά του ὡς τὸ
κατεῖχεν ὁ ἀποβιώσας Ἰωάννης Γλυνοῦς
καὶ καθὼς μέχρι τοῦδε κατέχεται ἀπὸ
τῆς ἐπιτροποκηδεμόνης μητέρας τῶν
ἐφημερίδων ὀφρὰνῶν καὶ συζύγου τοῦ ἀ-
ποβιώσαντος Γλυνοῦ, πρὸς ἐξόφλησιν
τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων ἐξακοσίων
ἐβδομήκοντα δύο ἀριθ. 2672 τῶν ἐπι-
γενόμενων τόκων αὐτῶν ἔκτοτε μέχρι
ἐξοφλήσεως καὶ τῶν τῆς ἐκτέλεσεως
ἐξόδων, ὀφειλόμενα παρὰ τῶν μνησθέν-
των ὀφειλετῶν ὀφρὰνῶν τέκνων τοῦ ἀ-

ποβιώσαντος Ἰωάννου Γλυνοῦ πρὸς τὸν
ἐκδοχέα Γεώργιον Γαρυφάλου ἱερέα,
τὸ ὅποιον περιέχει ἐλεόθενδρα ἐξηκον-
τα ἐν, ἐξ αὐτῶν δὲ τὰ δύο ἀνῆκον
εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ Δη-
μητρίου Γ. Δελαγραμμάτικας, συκίης τεσσαράκοντα πέντε,
Κυπαρίσσιας τεσσαράκοντα πέντε, Ῥο-
διᾶς τέσσαρες, κυδωνιᾶς πέντε, ἀμυγδα-
λιᾶς ἑξ, βερικοκυῖας μία, τζιτζιφιᾶς
δύο, λιγὰρ ἐξ δύο, ἀχλαδιὰ μία, ἀπὸ δὲ
1, κάλαρον ἓν, καὶ πεζούλια εἰς διαφορὰ
μὲρ τοῦ κτήματος, μίαν ἄλωνα, ὑπά-
ρχον δὲ ἐν αὐτῷ καὶ δύο κεῖλα λιθό-
κτιστα καὶ ἐσκεπασμένα μετὰ πλάκας,
καὶ τὸ μὲν ἓν ἔχει μίαν θύραν μόνον,
τὸ δὲ μῆκος αὐτοῦ εἶναι πῆγες ἀρχι-
τεκτονικῶς ἐπὶ τὰ, τὸ δὲ πλάτος δύο
καὶ ἥμισυ καὶ τὸ ὕψος δύο καὶ ἥμισυ·
τὸ δὲ ἕτερον ἔχει θύρας δύο, ἔχει δὲ
εἰς τὸ μέσον καὶ μίαν κωλόνα λιθό-
κτιστον βαστάζουσαν καὶ ὑποστηρί-
ζουσαν τὴν στέγην του, καὶ τὸ μὲν
μῆκος αὐτοῦ εἶναι πῆγες ἀρχιτε-
κτονικῶς πέντε, τὸ δὲ πλάτος πέντε
καὶ τὸ ὕψος δύο καὶ ἥμισυ ἔχει δὲ καὶ
τέσσαρας φάτνας ἡτοι ἀχειράστρας
διὰ νὰ τρώγουν τὰ ζῶα συμπεριλαμβ-
νέται δὲ εἰς τὴν κατάσχεσιν ταύ-
την καὶ τὸ οἰκόμενον αὐτῶν τῶν κε-
λίων, καὶ μετὰ τὸ ποτιστικὸν του νερόν
ὡς ἐκπαλε καὶ μέχρι τοῦδε ποτίζεται,
ἡ δὲ ἐκτασις τῆς ἐπιφανείας του ἡτοι
τῆς γῆς του εἶναι ὡς ἐγγίστα τεσσα-
ρων καὶ ἡμίσεως καυχίων, καὶ συνο-
ρεύεται μετὰ τὸ κτήμα τοῦ Θεοδώρῃ
Καστρινοῦ, τὸ ρευματάκη καὶ οἱ δη-
μόσιοι ὁδοί, τὸ ὅποιον ἐκτιμήθῃ ἀ-
μέσως παρὰ τοῦ μνησθέντος παρέδρου
διὰ δραχμ. 2500 ἐπρόσφερον δὲ καὶ ὁ
καταδιώκων δανειστὴς δραχμὰς 2000.

Δυνάμει τοῦ ἀριθμοῦ 965 τῆς πολ.
δικονομίας ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ ἀνα-
φερομένου κατασχέθεντος περιθωρίου
ἀρχεται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώ-
σει μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐβδομάδων
ἡτοι τὴν τετάρτην τοῦ ἐλευσομένου
μηνός Αὐγούστου 1857 ἡμέραν Κυ-
ριακὴν, ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὁρους, ὅτι ἐν-
δύσῃ ὁ Γιαννούλης Γλυνοῦς πατήρ τοῦ
ἀποβιώσαντος ὀφειλέτου υἱοῦ τοῦ Ἰω-
άννου Γλυνοῦ θέλει νέμεται τὸ ἥμισυ
περιθωρίου ἐκ τοῦ ὅλου τοῦ προκι-
σθέντος.

Εἰς ἐνδεῆσιν συνετάχθη ἡ παρούσα
ἔκθεσις παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου
Κλητῆρος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ μνησθέν-
τος παρέδρου, καὶ ἀναγνωσθεῖσα αὐ-
κρινῶς ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.

Ὁ Κλητὴρ
Ν. Γ. Δελαγραμμάτικας.
Ὁ δημαρχ. παρέδρος
Ἀριστείδης Μποϊλῆς.
Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.
Ἐν Κορθίῳ αὐθιμερόν.

Ὁ Κλητὴρ
Ν. Γ. Δελαγραμμάτικας.

(Ἔπεται Δικ. Παράρτημα.)

Ὁ ἔκδοτος
Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.

Τύποις Ν. Βαρβαρέσου.